

یادداشت

سرگردانی علم اقتصاد در ایران

قطعا اقتصاد ایران و به‌طور کلی اقتصادهای بحران‌زده، قابل درمان هستند، ولی ایجاد شرایط درمان مهم‌تر از تجویز سیاست‌های درمانی است؛ چون تحت شرایط حاد و بیماری‌های متعارض، مانند رکود تورمی، سیاست‌های متعارف نتیجه‌بخش نیستند. متأسفانه گاه سیاست‌ها در تضاد با شرایط اخذ می‌شوند. به‌عنوان مثال در شرایط تورمی، آزادسازی قیمت‌ها یا توزیع پول، مثل کالاریک که اوضاع را بدتر می‌کند، اجرا می‌شود. در شرایطی که تورم شدید است، هزینه‌های تولید سرسام‌آور و سرمایه‌گذاری نیز در ابهام فرو می‌رود. با این دور رخداد، بیکاری وضعیتی بغرنج می‌یابد و با این به‌هم‌ریختگی‌ها، دانش اقتصاد متعارف بیشتر سرگردان خواهد شد. البته هرگز علم به بن‌بست نمی‌رسد؛ پدیده‌ها و معضلات اقتصادی قطعا راه‌حل و درمان دارند. این وظیفه کارشناسان جوامع به‌عنوان تصمیم‌ساز است که با مشارکت تصمیم‌گیران، اقدام به شناخت وضع موجود کرده و با بومی‌سازی روش‌ها، معضلات را با نگاه بیکره‌ای و جامع‌نگر، یکی پس از دیگری، تحت درمان قرار دهند. در شرایط فعلی که دشمن اقتصاد متعارف قصد اصطلاحال‌شور ما را دارد و بنا بر مصالح نتوان شرایط جنگی را تغییر داد و عزت نفس ما اجازه ختم جنگ را نمی‌دهد و تشخیص عقلای قوم در تقابل و دفاع جوانمردانه است، می‌توان با سیاست‌های اقتصادی هم‌راستا با دفاع مقدس، شرایط را به نسبت بهبود بخشید و از شرایط بغرنج خارج شد. ذهن سیاست‌گذاران نباید محدود به یافته‌های تجربی جوامع با اقتصاد در تعادل نسبی باشد، بلکه باید از تجارب جوامعی که با بحران‌های مشابه عبور کرده‌اند، استفاده کرد؛ البته با این شرط که با وضعیت ما مناسب‌سازی شوند. هر اندازه ارزآوری حداکثری داریم، آن را به‌درستی و مدیریت‌شده مصرف کنیم، از روش‌های ترغیبی برای رشد سرمایه‌گذاری غافل نشویم. ارائه زمین، ارائه سوخت و برق اعتباری با گاه یارانه‌ای و دادن بعضی امتیازات به بخش تولید یا حمایت غیرریالی از طرف تقاضا، امکان‌پذیر است و ربطی به تحریم دشمن ندارد. بخش تولید و رفاه مردم باید در کانون توجه سیاست‌ها باشد. بازی قیمتی و استقلال از رشد نرخ ارز برای تأمین کسر بودجه ریالی، اوضاع را وخیم‌تر کرده است. این راهبرد باید تغییر کند و به سمت مهار تورم و مدیریت نرخ ارز بروز. روش‌های غیروپولی در شرایط فعلی اقتصاد ایران، برای حمایت از خانوارها و حتی تولید بهتر نتیجه می‌دهد. تأمین مالی بر مبنای ساماندهی به سید هزینه‌ها، حل گره‌های فرایندی و زنجیره تولید تا مصرف، چیزی که اصطلاحا تفکر اقتصاد موسوم به ارتشبی نیز به آن توجه کرده است، بهتر می‌تواند شرایط را بهبود داده و اداره کند. اولویت با بازکردن گره از گلوگاه‌هایی باشد که اثرگذاری مثبت بیشتری در روابط پسین و پیشین در زنجیره تولید دارند. رفع موانع تولید و رشد سرمایه‌گذاری از یک سو و توجه به طرف تقاضا از سوی دیگر با سیاست‌های غیر تزریق پول، مانند معافیت‌های مالیاتی، تسهیط بدهی‌ها و… رویکرد مناسبی برای امروز اقتصاد ایران هستند. در شرایط پرتلاطم جنگی، ایجاد اقتصادی سراسر روش‌های لیبرالی ارائه نمی‌شود، حتی خود لیبرال‌ها تاریخ اقتصاد انگلستان و آمریکا در شرایط بحرانی، همین را نشان می‌دهد. نهادهای سیاست‌گذاری اقتصادی باید بیشتر مطالعه آسیب‌شناسی کنند و مبتکر روش‌های مناسب و درخور اقتصاد ایران به‌جور از فرایند نقد و بالایش با رعایت بازه زمانی باشند.

وقتی گلوگاه، برنامه‌رامی‌بلعد

هم‌زمانی این وضعیت با سالگرد ورشکستگی لمان برادرز آموزنده است. این بانک سرمایه‌گذاری در ۱۵ سپتامبر ۲۰۰۸ اعلام ورشکستگی کرد. اهمیت آن رویداد فقط در سقوط یک شرکت بزرگ نبود. لمان در مرکز شبکه‌ای از بدهی‌ها، اوراق، قرارداده‌ا و تعهدات متقابل قرار داشت. سقوط یک گره، عدم اعتماد را به بازارهای دیگر منتقل کرد و نشان داد نهادی که منفرد به نظر می‌رسد، ممکن است در عمل جزئی از سامانه‌ای باشد که شکست آن پیامدهای آشپاری ایجاد می‌کند. شبکه مالی ۲۰۰۸ و شبکه انرژی ۲۰۲۶ یکسان نیستند و مقایسه مستقیم آنها می‌تواند گمراه‌کننده باشد. درس مشترک در سطح دیگری قرار دارد: خطر بزرگ همیشه در اندازه یک بازیگر یا احتمال یک حادثه خلاصه نمی‌شود؛ گاهی در معماری ارتباطات نهفته است. یک پالایشگاه، بانک، بندر یا سکوی دیجیتال ممکن است در شرایط عادی بسیار کارآمد باشد. اما تمرکز بیش از اندازه بر آن، کل سیستم را شکنندگی سیاست‌گذاری معمولا به کارایی پاداش می‌دهد. تمرکز تولید، کاهش موجودی، حذف ظرفیت‌های ظاهرا مزاد و اتکا بر یک مسیر ارزان‌تر، هزینه‌ها را در وضعیت عادی کاهش می‌دهد. مشکل از جایی آغاز می‌شود که کارایی با تاب‌آوری اشتباه گرفته شود. سامانه‌ای که برای «روز معمولی» بهینه شده، ممکن است در روز غیرمعمول هیچ راه جایگزینی نداشته باشد. برای ایران این تمایز حیاتی است. موقعیت کشور در قلب یکی از مهم‌ترین شبکه‌های انرژی جهان، هم ظرفیت قدرت ایجاد می‌کند و هم منشا آسیب‌پذیری است. درآمد‌های عمومی، تولید صنعتی، حمل‌ونقل، قیمت کالاها و حتی دسترسی به فناوری از تحولات انرژی و روابط ژئوپلیتیکی اثر می‌پذیرند. بنابراین سیاست انرژی را نمی‌توان فقط با محاسبه میزان تولید یا مصرف طراحی کرد. باید شبکه کامل دیده شود: مسیرهای انتقال، ظرفیت پالایش، موجودی‌های قابل دسترسی، تأمین قطعات، بیمه و پرداخت، امنیت سایبری، نیروی انسانی و واکنش بازیگران خارجی. همین منطق درباره هوش مصنوعی نیز صادق است. یک دولت ممکن است دهه‌ها خدمت عمومی را به سامانه‌های هوشمند مجهز کند و آن را نشانه تحول دیجیتال بداند؛ اما اگر تراشه، خدمات ابری، مدل پایه، نرم‌افزار یا به‌روزرسانی امنیتی آن به چند عرضه‌کننده محدود وابسته باشد، افزایش کارایی می‌تواند با افزایش آسیب‌پذیری همراه شود. توسعه فناوری بدون نقشه وابستگی‌ها، گاهی ظرفیت تازه‌ای نمی‌سازد؛ فقط شکل تازه‌ای از وابستگی ایجاد می‌کند. مسئله این نیست که کشور باید در انرژی، فناوری یا خدمات دیجیتال به خودکفایی کامل برسد. چنین هدفی در بسیاری از حوزه‌ها یا ناممکن است یا هزینه‌ای دارد که منابع توسعه را می‌بلعد. راه‌حل، انزوا نیست، «وابستگی متقابل تاب‌آور» است: شناخت گلوگاه‌ها، تنوع‌بخشی به مسیرها، حفظ ظرفیت جایگزین و آماده‌کردن تصمیم‌هایی که در صورت تغییر شرایط فعال شوند.

اینجاست که برنامه‌ریزی سازگارپذیر با برنامه ثابت تفاوت پیدا می‌کند. یک برنامه ثابت می‌گوید در پنج سال آینده چه کاری انجام خواهد شد. برنامه سازگارپذیر علاوه بر آن توضیح می‌دهد بر چه فرض‌هایی استوار است. کدام نشانه‌ها اعتبار آن فرض را را زیر سؤال می‌برند، در چه نقطه‌ای باید بازیگری شود و چه گزینه جایگزینی آماده است. برای نمونه، اگر سیاست بر دسترسی مستمر به یک مسیر صادراتی، عرضه‌کننده فناوری یا منبع درآمد تکیه دارد، باید از ابتدا چهار جزء همراه آن باشد: نخست، فهرست فرض‌های حیاتی؛ دوم، شاخص‌های هشدار زود هنگام؛ سوم، آستانه هشرت بازیگری؛ و چهارم، گزینه‌ای که پیش از رسیدن بحران آماده اجرا شده باشد. اگر این چهار جزء وجود نداشته باشند، سندی که نام برنامه دارد ممکن است در واقع چیزی بیش از یک پیش‌بینی خوشبینانه نباشد.

هوش مصنوعی می‌تواند در این فرایند مفید باشد. می‌توان با آن حجم بزرگی از داده‌ها و گزارش‌ها را رصد کرد، تغییر مسیر جریان‌های تجاری را دید، علائم ضعیف را گزارش کرد و عملکرد گزینه‌های مختلف را در آینده متفاوت آزمود. اما ماشین نمی‌تواند تعیین کند تحمل جامعه در برابر افزایش قیمت چقدر است، هزینه‌ها چگونه باید توزیع شوند یا میان امنیت، رفاه و عدالت چه توازنی برقرار شود. اینها تصمیم‌های سیاسی و اخلاقی‌اند و مسئولیت آنها باید نزد نهادهای انسانی باقی بماند.

یادداشت کامل را در سایت شرق بخوانید

فشار هم‌زمان بر دو تنگه استراتژیک، ریاض و قاهره را به همکاری امنیتی نزدیک‌تر کرده‌است

بحران از هرمز تا سوئز

شرق: در میانه افزایش تنش‌ها میان عربستان و حوثی‌های یمن، محمد بن‌سلمان، ولیعهد عربستان، راهی مصر شد تا با عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهور این کشور دیدار کند. فشار حوثی‌ها بر تنگه باب‌المندب و اختلال در تنگه هرمز، دو مسیر اصلی انرژی و تجارت منطقه را هم‌زمان تهدید و امنیت دریای سرخ را به محور تازه همکاری ریاض و قاهره تبدیل کرده است. سفر محمد بن‌سلمان به قاهره در یکی از حساس‌ترین مقاطع امنیتی منطقه انجام می‌شود؛ زمانی که تهدید حوثی‌ها دیگر فقط یک مسئله یمنی یا سعودی تلقی نمی‌شود و به امنیت دریای سرخ، جریان انرژی و تجارت منطقه‌ای گره خورده است. در جنوب دریای سرخ، حوثی‌ها دامنه تهدیدهای خود را گسترش داده‌اند و کنترل آنها بر باب‌المندب فشار بر یکی از مهم‌ترین مسیرهای دریایی جهان را افزایش داده است. هم‌زمان بحران در تنگه هرمز نیز صادرات انرژی از خلیج فارس را تحت فشار قرار داده و این وضعیت عربستان را با خطر اختلال هم‌زمان در دو مسیر دریایی اصلی خود روبه‌رو کرده است. همین هم‌زمانی، به گفت‌وگوهای ریاض و قاهره اهمیتی فزاینده را روابط دوجانبه می‌دهد. مصر کنترل کانال سوئز را در اختیار دارد و در ورودی شمالی دریای سرخ قرار گرفته است؛ بنابراین هر اختلال طولانی در باب‌المندب می‌تواند مستقیما بر اقتصاد این کشور اثر بگذارد. هرچه تهدید علیه کشتیرانی در جنوب دریای سرخ طولانی‌تر شود، احتمال کاهش عبور کشتی‌ها از کانال سوئز و افزایش هزینه حمل‌ونقل، انرژی و بیمه بیشتری می‌شود. برای مصر، این موضوع مستقیما به درآمد‌های کانال و امنیت اقتصادی پیوند می‌خورد. برای عربستان نیز مسئله از حفاظت از مرزها تا سیاست‌های فزاینده فراتر رفته است. ریاض برای صادرات نفت و واردات کالا و تجهیزات به محیط دریایی امن نیاز دارد و اگر مسیرهای غربی در دریای سرخ هم‌زمان با فشار بر مسیرهای شرقی در خلیج فارس تحت تهدید باشند، گزینه‌های انتقال انرژی محدودتر و نامطمئن‌تر می‌شوند. در چنین شرایطی، منافع دو کشور به‌طور مستقیم به هم نزدیک شده است. عربستان به دنبال کاهش آسیب‌پذیری مسیرهای صادراتی خود است و مصر می‌خواهد از تبدیل دریای سرخ به عرصه دائمی درگیری و از انتقال بیشتر تجارت جهانی به مسیرهای جایگزین جلوگیری کند. این هم‌گرایی الزاما به معنای درخواست ریاض برای ورود مستقیم مصر به جنگ با حوثی‌ها نیست. چنین گزینه‌ای کاملا متغنی نیست، اما احتمال بیشتری دارد که عربستان در مرحله فعلی به دنبال هماهنگی سیاسی و امنیتی گسترده‌تر عربی درباره پیامدهای تشدید بحران باشد. قاهره نیز می‌تواند بدون ورود مستقیم به جنگ، نقش سیاسی پررنگ‌تری بر عهده بگیرد؛ نقشی متکی بر موقعیت جغرافیایی، روابط عربی و تجربه منطقه‌ای مصر. اولویت این کشور بیشتر جلوگیری از گسترش جنگ، حفظ آزادی کشتیرانی و ممانعت از تبدیل دریای سرخ به جبهه‌ای دائمی در رقابت‌های منطقه‌ای است.

حمله به خط لوله مهم عربستان

اهمیت این نگرانی‌ها زمانی بیشتر شد که یکی از مهم‌ترین مسیرهای جایگزین صادرات نفت عربستان نیز هدف حمله قرار گرفت. آسوشیئدپرس به نقل از دو مقام منطقه‌ای گزارش داده خط لوله حیاتی شرق-غرب عربستان که در حمله پهلپادی آسیب دیده، برای چند هفته عمده‌تا از مدار خارج خواهد ماند. این خط لوله هزارو ۲۰۰کیلومتری، نفت را از بنادر خلیج فارس در شرق عربستان به بندر بنج در ساحل دریای سرخ منتقل می‌کند و در شرایط اختلال در هرمز به یکی از مهم‌ترین مسیرهای جایگزین ریاض تبدیل شده است. جنگ ایران باعث شده عربسان بخشی از صادرات خود را از خلیج فارس دور کند؛ زیرا حملات ایران کشتیرانی از تنها خروجی خلیج فارس، یعنی تنگه هرمز را به شدت محدود کرده است. به همین دلیل، خط لوله شرق-غرب نقش بیشتری در انتقال نفت خام به بنج پیدا

کرده بود؛ جایی که نفت می‌تواند در نفتکش‌ها بارگیری و از مسیر دریای سرخ صادر شود. اما حمله پنجشنبه این مسیر را نیز مختل کرد. عربستان این حمله را به پهلپادهای گروه‌های نظامی در عراق نسبت داده است. دو مقام آگاه گفته‌اند آسیب وارده‌شده، از جمله به یک تأسیسات اصلی پمپاژ، به سه تا پنج هفته زمان برای تعمیر نیاز دارد. یکی از این مقام‌ها گفته خط لوله ممکن است در مدت تعمیر به‌طور محدود فعالیت کند، اما مشخص نیست چه میزان نفت بتواند از آن عبور کند. هم‌زمان حوثی‌ها جزایر بیشتری را در امتداد مسیرهای کشتیرانی دریای سرخ تصرف کرده‌اند؛ تحولی که فشار بر عربستان را از سمت دیگر نیز افزایش می‌دهد. قیمت نفت پس از انتشار خبرهای مربوط به آسیب خط لوله و تحولات تازیه بیش از دو درصد افزایش یافت؛ زیرا نگرانی درباره عرضه جهانی نفت و توان عربستان برای رساندن نفت خام خود به بازار بیشتر شد. این اتفاق محدودیت راهکارهایی را نشان می‌دهد که صرفا بر تغییر مسیر صادرات تکیه دارند. انتقال نفت از مسیرهای زمینی یا خطوط لوله می‌تواند بخشی از خطر را کاهش دهد، اما محیط امنیتی گسترده‌تری را که تهدیدها در آن شکل می‌گیرند از بین نمی‌برد. تا زمانی که هرمز تحت فشار است، مسیر غربی عربستان اهمیت بیشتری پیدا می‌کند؛ اما اگر باب‌المندب و زیرساخت‌های منتهی به دریای سرخ نیز هم‌زمان آسیب‌پذیر شوند، انعطاف ریاض برای جابه‌جایی صادرات کمتر می‌شود.

تغییر نقش قاهره؟

همین وضعیت، سفر محمد بن‌سلمان به قاهره را بخشی از تلاش عربستان برای بازبینی شبکه روابط و شرکات‌های امنیتی خود در شرایط گسترش جنگ منطقه‌ای قرار می‌دهد. مصر طرف مستقیم جنگ با حوثی‌ها نیست، اما امنیت اقتصادی و راهبردی آن به دریای سرخ وابستگی عمیقی دارد. هر کاهش طولانی در تردد از باب‌المندب می‌تواند کشتی‌ها را به سمت مسیر طولانی دماغه امیدنیک سوق داده و در نتیجه درآمدهای کانال سوئز را کاهش دهد. برای قاهره پرسش اصلی این است که آیا باید از جایگاه کشوری که عمده‌تا هزینه اختلال دریایی را تحمل می‌کند، به نقشی فعال‌تر در شکل‌دادن به ترتیبات امنیتی دریای سرخ حرکت کند یا نه. این نقش لزوماً نظامی نیست؛ همکاری سیاسی، هماهنگی امنیتی، دفاع از آزادی کشتیرانی و تلاش برای جلوگیری از گسترش درگیری می‌تواند بخش اصلی مشارکت مصر باشد. برای عربستان نیز مسئله مشابه است. حملات اخیر نشان داده حتی ایجاد مسیرهای جایگزین برای صادرات نفت، مصونیت کامل ایجاد نمی‌کند. خط لوله شرق-غرب دقیقا برای کاهش وابستگی به خلیج فارس اهمیت داشت، اما اکنون خود آن برای هفته‌ها با محدودیت روبه‌رو شده است. از این زاویه، بحران هرمز و باب‌المندب دیگر دو پورونده جداگانه نیستند. هرمز مسیر اصلی انرژی خلیج فارس است و باب‌المندب دروازه تجارت میان آسیا و اروپا از طریق دریای سرخ و کانال سوئز. اختلال هم‌زمان در هر دو می‌تواند شبکه بزرگ‌تری از حمل‌ونقل و انرژی را تحت فشار قرار دهد. به همین دلیل، امنیت دریای سرخ برای ریاض و قاهره به نقطه تاقی منافع اقتصادی و امنیتی تبدیل شده‌است. عربستان به حفظ جریان صادرات انرژی نیاز دارد و مصر به داوم عبور کشتی‌ها از سوئز. سفر محمد بن‌سلمان در چنین شرایطی بیش از یک دیدار معمول دوجانبه است. تهدید حوثی‌ها، آسیب خط لوله شرق-غرب و فشار بر هرمز، عربستان را با این واقعیت روبه‌رو کرده که امنیت مسیرهای انرژی فقط با تغییر مسیر محموله‌ها تأمین نمی‌شود. مصر نیز با همان واقعیت از سوی دیگر روبه‌رو است: هرچه ناامنی در جنوب دریای سرخ پایدارتر شود، هزینه آن در شمال و در کانال سوئز محسوس‌تر خواهد شد. در نتیجه، محور گفت‌وگوهای قاهره و ریاض احتمالا نه‌فقط پاسخ به یک حمله مشخص، بلکه یافتن سازوکار برای جلوگیری از آن است که دو گلوگاه اصلی تجارت و انرژی منطقه هم‌زمان به گروگان درگیری‌های گسترده‌تر تبدیل شوند.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران

اگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین

تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۶۰۰۱۶۰۰۲۱۸۹۴/۱۴۰۵۶۰۳۱۰۰ هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک محمودآباد تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای / خانم جعفر جلالی فرزند براتعلی بشماره شناسنامه ۶۲۷ صادره از ابادان سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی با کاربری کشاورزی به مساحت ۲۹ / ۱۸۵ مترمربع پلاک ۱۶۷ فرعی از ۲۶ اصلی بخش ۲ واقع در کولسا خریداری از مالک رسمی آقای /خانم حسین صدقانی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۶/۱۰

تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۲۵

مهدی آزاد – از طرف رئیس ثبت اسناد و املاک ۳۸۹۳

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران

اگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین

تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۶۰۰۱۶۰۰۲۱۸۹۳/۱۴۰۵۶۰۳۱۰۰ هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک محمودآباد تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای / خانم فرهاد ابراهیمی فرزند عیسی بشماره شناسنامه ۴۷۱ صادره از ری سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی با کاربری کشاورزی به مساحت ۲۹ / ۱۸۵ مترمربع پلاک ۱۶۷ فرعی از ۲۶ اصلی بخش ۲ واقع در کولسا خریداری از مالک رسمی آقای /خانم حسین صدقانی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

م.الف. ۲۲۶۵۸۷۰

تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۶/۱۰ تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۲۵

مهدی آزاد – از طرف رئیس ثبت اسناد و املاک ۳۸۹۲

گزارش

اعتراض در سوریه

دربی کرانی سوخت

افزایش شدید قیمت سوخت در روزهای اخیر، موجی از اعتراضات را در سراسر سوریه ایجاد کرده که گسترده‌ترین تظاهرات این کشور از زمان سیرنگونی بشار اسد محسوب می‌شود. به گزارش رویترز، این اعتراضات پس از آن رخ داد که دولت سوریه روز شنبه قیمت گازوئیل را با ۴۰ درصد افزایش، به ۱۷۵ پوند سوریه (حدود ۳۰۰ هزار تومان) در هر لیتر رساند. معترضان در این اعتراضات لاستیک‌ها را به آتش کشیدند و جاده‌های اصلی جمله بزرگراهی که دمشق، پایتخت این کشور را به قطب صنعتی حلب متصل می‌کند، مسدود کردند. وزارت انرژی سوریه با اعلام اینکه افزایش قیمت برخی حامل‌های سوخت موقتی است، دلیل این تصمیم را افزایش بی‌سابقه هزینه تأمین فرآورده‌های نفتی در بازارهای جهانی و همچنین عملیات تعمیر و نگهداری جاری در پالایشگاه بانباس عنوان کرد. برنامه توسعه سازمان ملل متحد بر آورد کرده است که ۹۰ درصد مردم سوریه زیر خط فقر زندگی می‌کنند. ایسن در حالی است که بیش از آغاز جنگ داخلی سوریه در سال ۲۰۱۱، این رقم حدود یک‌سوم بود. به گفته رویترز، از زمان آغاز جنگ در ایران و افزایش قیمت جهانی نفت، دولت سوریه در شدیدترین مورد از چندین افزایش قیمتی که اعلام شده، قیمت گاز خانگی و صنعتی را نیز حدود ۹ درصد، بنزین اکتان ۹۵ را با ۲۸ درصد افزایش به ۱۹۵ پوند سوریه (حدود ۳۴۳ هزار تومان) و بنزین اکتان ۹۰ را با ۲۶ درصد افزایش به ۱۸۵ پوند سوریه (حدود ۳۲۶ هزار تومان) افزایش داد. معترضان همچنین مسیر کاروان‌های نفتکش حامل نفت خام به سمت پالایشگاه‌های مرکز سوریه را مسدود کردند و برخی از آنها خواستار برکناری وزیران انرژی و اقتصاد و رئیس شرکت نفت سوریه شدند. قیمت‌های جدید از روز یکشنبه ۱۳ سپتامبر اجرایی شده است.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران

اگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین

تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۶۰۰۱۶۰۰۲۱۲۴۳/۱۴۰۵۶۰۳۱۰۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک محمودآباد تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای / خانم زهرا نادی فرزند محمود بشماره شناسنامه ۵۹۶۳ صادره از تهران ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی با کاربری کشاورزی به مساحت ۵۵ / ۲۲۴ مترمربع پلاک ۱۶۳ فرعی از ۲۶ اصلی بخش ۲ واقع در کولسا خریداری از مالک رسمی آقای / خانم حسین صدقانی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

م.الف. ۲۲۶۵۸۷۲

تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۶/۱۰

تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۲۵

مهدی آزاد – از طرف رئیس ثبت اسناد و املاک ۳۸۹۴

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران

اگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین

تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۶۰۰۱۶۰۰۲۱۲۷۷/۱۴۰۵۶۰۳۱۰۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک محمودآباد تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای / خانم ابراهیم همت یار فرزند علی اصغر بشماره شناسنامه ۱۲۵۶ صادره از محمودآباد ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی با کاربری کشاورزی به مساحت ۷۵ / ۱۵۳ مترمربع پلاک ۱۲۰۳ فرعی از ۱۰ اصلی بخش ۲ واقع در ترسیاب خریداری از مالک رسمی آقای /خانم غلامعلی یوسفی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

م.الف. ۲۲۶۵۸۷۱

تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۶/۱۰

تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۲۵

مهدی آزاد – از طرف رئیس ثبت اسناد و املاک ۳۸۹۱